

[Hartvig Frisch.]

som Landstingsmand Hauch og Hr. Tvedegaard holdt nu for nylig for jyske Bønder, tror jeg ikke, der var Fugls. Føde at finde for de Lag af Provinsens Befolkning, som det ærede Medlem Hr. Duborg vilde vifte efter.

Det maa i det hele taget være gribende for det ærede Medlem Hr. Krag at se paa Venstres Deroute i den Tid, det ærede Medlem har haft den Ære at lede Partiet. Det er Hundre tusinder af Vælgere, som i den Tid, det ærede Medlem har siddet i Højdingesædet, er gledet fra Partiet. Venstre har jo nu valgt en ny Fører, og vi vil nu faa at høre, hvorledes Venstres nye Høvding ser paa disse Fremtidens Opgaver.

Det kunde vel imidlertid være rimeligt, at man ved Betragtningen af dette sørgelige Emne drog en Sammenligning med Forholdene i Sverige. Det maa, synes jeg, gøre et dybt Indtryk paa Landbrugere i Danmark at sammenligne Forholdene i Sverige og Danmark. Det maa være med ejendommelige Følelser, de oprigtige Venstremænd ser, hvorledes Landbruget i Sverige og dets fremtrædende Repræsentanter har kunnet gøre sig politisk gældende ved at føre en socialt forstaaende og sagligt redelig Politik, hvorledes de ved at stille sig forstaaende over for de virkelig afgørende sociale og nationaløkonomiske Spørgsmaal har gjort det muligt, at der har kunnet komme et saadant Samarbejde i Gang, som der er kommet det i Sverige. Saadanne Betragtninger maa vel ogsaa gøre sig gældende inden for L. S. og inden for Det frie Folkeparti. De har vel ogsaa Grund til at tænke paa, hvad man i et andet Land har kunnet udrette fra Landbrugets Side ved at stille sig forstaaende over for Arbejderklassen. Saa vilde man maaske inden for L. S.s Ledelse beholde Juncker, men smide Junkerne ud. Det kunde maaske friske og maaske gøre det muligt, at der kunde føres en virkelig Erhvervspolitik. Man har jo et gammelt Ord her i Danmark, der siger, at man ikke skal græde over spildt Mælk, men jeg kan næsten ikke tænke mig andet, end at Det frie Folkeparti og L. S. her i Danmark maatte græde over spildt Mælk den 13. September, i hvert Tilfælde over Skummetælken. Det gik saadan nede paa Lolland, at der skummede Bondekonerne dog Mælken og lavede de følgende Dage Festdage med Lagkage af Fløden. Men hvad fik man ud af det, hvad opnaaede man? Valget viste tydeligt, at de hasarderede Bevægelser og disse store

Gebaerder ikke i det danske Folk fører til noget som helst reelt Resultat.

Der er ikke megen Grund til at hæfte sig ved de andre smaa Partier her i Salen. For Retsstaten viste Landstingsvalget, at Stagnationen fortsættes. Retsstaten kan jo i ganske særlig Grad være lykkelig over Valget paa Bornholm. Tænk, hvis det var sket, at Lykkens Lod var faldet anderledes og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skulde have baaret den tunge Byrde af Ansvaret for, at hans Parti havde været med til at umuliggøre Demokratiets Flertal i begge Ting i Danmark. Og nu er Partiet jo ogsaa gledet ud af Finansudvalget, saa Lykken har tilsmilet dem i mere end een Henseende. Nu kan de fortsætte paa den gamle glade Oppositionsmelodi.

For Kommunisternes Vedkommende — saa vidt jeg kan se, er de ikke til Stede her i Salen. . . . (Aksel Larsen: Hvad for noget!). Jo, der er Kommunist til Stede. Jeg bringer det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen min Undskyldning. Jeg ser, det ærede Medlem er til Stede. Efter Kominternkongressen i 1935 har man fuldkommen opgivet den revolutionære Politik, men det, der i saa Tilfælde samtidig burde være sket, nemlig Ophævelse af Kommunistpartierne i Vesteuropa, det er ikke sket, og hvad er Resultatet? Resultatet er blevet en fuldkommen politisk Principløshed og samtidig Eksistensen af et samvittighedsløst Partiapparat, hvis eneste Arbejde er at opretholde sig selv, idet de ikke mere har nogen Politik at opretholde. Den Politik, de stiftedes paa, dannedes paa, vandt frem paa, har de selv højtideligt taget Afstand fra og arbejder nu uden Principper, men udelukkende paa at opretholde et Partiapparat, som kun kan tjene til Splittelse af den danske Arbejderklasse. Efter de Begivenheder for ganske nylig med det Attentat, der førtes paa Asylretten over for Norge i Anledning af Trotskys Ophold der, og de Henrettelser, der har fundet Sted af Trotskister, tror jeg, at mange af dette Partis Medlemmer, som hidtil har troet at være Medlemmer af et Parti med en ærlig revolutionær kommunistisk Overbevisning, nu vil betakke sig, efter at man har set Partiet uden ringeste Blufærdighed gaa ind i Forsvaret af saa grove Angreb paa den politiske Asylret, dette Parti, som hidtil i denne Sal har talt, som om de var de ivrigste Tilhængere netop af den politiske Asylret. Og er der noget, der kvalmer mere end fra kommunistisk Side